

ב"ה

**אין ליכט
פון תורה**

ספר

פרק שירה

ידיד נפש

אידיש

564

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשנ"ט לפ"ק

ספר

יִרְיָד נֶפֶשׁ

אין דיזען ספר געפינגען וויר הנהגות התפלה
און פֿרֶק שירה. ווער עס לערנט פֿרֶק שירה
וועט נצול ווערען פון יאָר הרע, פון חבוס
הקבר און פון גיהנום, און וועט האָבען
דיא וועלט און יענע וועלט.

צו געקוימען בייא:

יונה בן דוב המכונה צוויקיל
מולאמשאוו גאליציא

ניו-יאָרק

בשנת תרפ"ב לפ"ק

הנהגות התפלה

לכבוד השי"ת, ברוך הוא וברוך שמו, וועלן
מיר שרייבען עטליכע מנהגים וויא איין פון אדם ואל
יך נוהג ויין אין דער פריה אז ער שטייט אויף, אויך
מיט ויין תפלה ברי דורך דעם ואל ער ווכה ויין לחיים
טובים וארוכים בעולם הנה ובעולם הבא:

אלע מענשען ווייסען אז דער שלאף איז אנעכציג
חלק פון דער מיתה. און בייא נאכט גייט דיא נשמה
פון דעם מענשען אויף דעם הימל און שרייבט אן
וואס ער האט בייא טאג גיטין. נוא ווען השי"ת קערט
אין דעם מענשען ויין נשמה איז ער מחויב תיכף צו
ראנקען און צו לויבען השם יתברך ער ואל זאגען
„מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמותי
בחמלה. רבה אמונתך" איך לויב דייך, דער קיניג וואס
לעבט אייביג וואס האסט מיר ווידער געגעבען מיין
נשמה מיט דיין גרויס דערבארמקייט. איידער מען
נאשט דיא הענד ווייל דא שטייט ניט קיין שם. מען
וואל שמעלען לעבען בעט א פלי מיט וואסער, וויא

באלד ער שטייט אויף זאל ער תיכף נואשען די הענד
אין מוז אפניסען אימליכע האנד דרייא מאל און ניט
גיין פיער איילען אומגענוואשען: דיא מלאכים הייסען
עפדים און מיר זענען גאטס קינדער אזוי וויא עס
שטייט בנים אתם לה' אלהיכם, און אז דער מענטש
איז מתפלל מיטין גאנצען הארצין זא וויא אינווערע
הקמים זאגען "רחמנא לבא בעי" השי"ת באגערט ניט
מעהר וויא א גוט הארץ. אזא מלך רחמן איך בעט
דיך בארומהערציגער קיניג פון דער גאנצער וועלט,
דיא ביסט דאך "נשא עון ועובר על פשע" דיא ביסט
דאך מוחל דעם מענטשען אויף זיינע זינד, אויב נאר
ער איז אויף ויך מקבל ער זאל מעהר ניט זינדיגען,
און מיר מענטשען וואס מיר זענען באשאפען פון פלייש
און בלוט, אזו שווער אויף ויך מקבל צו זיין אז מיר
זאלען ניט זינדיגען, נור מיר בעסטען ריך ליבער גאט
אז דיא זאלסט שטארקען אינווער הארץ מיר זאלען
היסען דיין הייליגע תורה. בוכות זא זאלען מיר זוכה
זיין צו אלעם גוטן און צו זעהן דעם בנן בית המקדש
אין אינווערע טעג. אמן ואמן:

פָּרָק שִׁירָה

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר כָּל הָעוֹסֵק בְּפָרָק
שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְאוֹמְרוֹ לְעוֹלָם
הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר אֲנִי יֹשִׁיר מִשָּׁה שֶׁר לֹא
נֶאֱמַר אֲלֵא יֹשִׁיר אֶתּוֹ לְעוֹלָם הַבָּא:

וְאָמַר רַבִּי כָּל הָעוֹסֵק בְּפָרָק שִׁירָה
בְּעוֹלָם הַזֶּה מַעֲדִיד אֲנִי עָלָיו שֶׁהוּא נִצּוֹל
מִיִּצָּר הָרָע וּמִדִּין קָשָׁה וּמִשָּׁטָן הַמְּשַׁחֵית
וּמִכָּל מִינֵי מִזִּיקִין וּמִחֻבָּלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ
וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם וּמִחִיבוֹט הַקֶּבֶר
וְזוֹכֵה לְלָמוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת
וּלְכַנּוֹם וְתִלְמוּדוֹ מִתְּכַנּוֹם בְּיָדוֹ וּמֵאֲרִיךְ
יָמִים וְזוֹכֵה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא:

שָׁמַיִם אוֹמְרִים. הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים
 כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ:
 אֶרֶץ אוֹמֶרֶת. לִי הָאָרֶץ וּמִלְאָהּ תִּבֵּל
 וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: וְאוֹמֵר. מִכֶּנֶף הָאָרֶץ וּמִרוֹת
 שָׁמַעְנוּ צְבִי לְצַדִּיק: יוֹם אוֹמֵר. יוֹם
 לַיּוֹם יָבִיעַ אָמַר וְלִילָה לְלִילָה יַחֲוֶה

שמים דיא הימלן זאגן לויבט הקב"ה. דיא הימלן
 דער ציילן גאטס כבוד און דיא ווערק פון זיינע הענד
 שוים זאגן דער הימל וואס הייסט רקיע. דרום איר
 מענשין נעמט אייך אמשל פון אונז און לויבט דעם
 אלמעכטיגן גאט: ארץ דיא ערד זאגט. צו גאט איז
 דיא ערד און איר דער פילונג דיא גאנצע וועלט און
 אירע ויצר. אייך זאגט דיא ערד, פון אלע עקן פון
 דער ערד האבן מיר גיהערט ניין לויב. דאס גלוסטקייט
 פון דעם צדיק איז עז עס זאל גיהערט ווערן לויבונג
 און גיואנג צו גאט. דרום לויבט גאט: יום דער טאג

דעת: לילה אומר. להגיד בבוקר
חסדך ואמונתך בלילות: שמש מה
הוא אומר. שמש ירח עמר וכולה
לאור תצידך יהלכו: ואומר. קומי אנכי
ואנכי אשבח צו הקב"ה איין טאג צום אנדערן טוט
ואיין ארייד צו לויבן גאטס וואונדער איז פון איין
נאכט צו דער אנדערע ווערט גענויזון אויסגעשאפט
פון גאטס וואונדער ווען דיא זון גייט אויף און פאר
גייט איז צו לויבן גאטס וואונדער דרום לויבט גאט:
לילה דיא נאכט ואנש אין דער פריא זאל מען דער
ציילן דיין חסד און דיין גאט ביי דער נאכט. דרום
איר מענטשין לויבט גאט וואס אייער נשמה ווערט
אייד אומגעקערט אלע פרימארגן: שמש דיא זון ואנש
דיא זון איז דיא לבנה שטייען שטיל אין ווייער וואונג
צו דער לויבט פון דייע פייילן טוען ווי גיין. אויך
ואנש דיא זון עס איז גוט צו לויבן גאט אויף שלעכטן
וויא אויף גוטס דען האטשע איך ווער אפט גיטלאגן

בִּי בָּא אֹרֶךְ וּכְבוֹד יְיָ עָלֶיךָ יְרֵחַ: יְרֵחַ
 מָה הוּא אֹמֵר. עָשָׂה יְרֵחַ לְמוֹעֲדִים
 שְׁמִשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: כּוֹכָבִים אֹמְרִים.
 וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהִירוּ כְּזֹחַר הַרְקִיעַ
 וּמַצְדִּיקֵי הָרָבִים כּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאֹמֵר. אַתָּה הוּא יְיָ לְבָרְךָ אַתָּה עֹשֶׂית
 אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמִי הַשָּׁמַיִם וְכָל צָבָאָם
 כּוֹן דָּעַר לְבָנָה לְאַט פֶּאָרַט מִיָּד נָאֵט בְּלִיַּיִבִּין שְׁמִיִּין
 אוֹיֶךְ מִיִּין לִיבֵט דָּעַן נָאֵטִס כְּבוֹד טוֹט וַיִּזְכֵּר בִּיִּיא
 אוֹנוֹ שְׁיִינֵן דְּרוֹם לוֹיֵבֵט נָאֵט: יֵרַח דִּיא לְבָנָה וְאַנֵּט
 חָאטְשֶׁע אִיךְ וָוַעַר אֵן גִּירֹפֶן אַקְלִיִּין לִיבֵט קַעַנִין דָּעַר
 וֶזֶן הָאָב אִיךְ קֶאָךְ וּוּאוֹיֵל מַעַר צוֹ לוֹבִין נָאֵט דָּעַן דּוֹרְךְ
 מִיר וָוַעַרִין אַלֶּע רֶאשֵׁי חֲדָשִׁים אֹוֹג יָמִים טוֹכִים
 גִּישְׁטַעלֵט דְּרוֹם לוֹיֵבֵט נָאֵט: כּוֹכָבִים וִיִּיא שְׁטַעַרִין
 וְאַגִּין אַשְׁבַּח צוֹ הַקֶּב"ה. דִּיא צִדִּיקֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים
 וָוַאס קְלִיגֵן אִין דָּעַר תּוֹכָה וָוַעלֵן גִּי לִיבֵטֵן כּוֹן וַיִּזְכֵּר

הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלָם וְצָבָא
 הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: עֲנֵנִי כְבוֹד
 אוֹמְרִים. אֵף בְּרִי יִמְרִית עָב יִפְיֵץ עֵנָן
 אוֹרוֹ: עֲנֵנִים מָה הֵם אוֹמְרִים. יֵשֶׁת
 חֶשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סָכָתוֹ חֲשֹׁכֶת

חֶקֶמָה וְיֵיךְ נָא לְיִשְׁעֶךָ קִיֵּם פֶּן יָעַם הַיָּמָל. אֵין דִּיא
 וְנָאם מֵאֲבִין צו פִּיל לִיִּשׁ רַעֲקָט אונ פֶּרוּם וְעֵלִין וְיֵיךְ
 לִיִּכְמִין וְיֵיךְ דִּיא שְׁטַעֲרִין צו אִיִּבִיג. וְיֵיךְ זֶאגִין נָאם
 קִינִיגְט נָאם הָאָם גִּיקִינִיגְט נָאם וְעַם קִינִיגִין: עֲנֵנִי כְבוֹד
 דִּיא הִיילִיגֶע גְרוֹיִסֶע וְנֵאלֶקֶן זֶאגִין אַשְׁבַּח צו הַקְּבָ"ה
 גְרוֹיִם בְּרוּמֶן אִיז אויף רַעֲם הַיָּמָל פֶּן דִּיא וְנֵאלֶקֶן
 וְנָאם בְּרִיִּיגֶן וְנֵאָכֶר צו רַעֲגִיגֶען אויף רַעֲר וְעֵלֶם.
 אויף מִיר גְרוֹיִסֶע וְנֵאלֶקֶן הָאָבִין גִּימֵאָכֶם אַחוּפָה צו
 דִּיא יִשְׂרָאֵל פֶּעֶרְצִיג יֵאָר אֵין רַעֲר מִדְּבָר צו מִצִּיל
 וְיֵיךְ וְיֵין פֶּן אַלֶּע וְיִמִּין. עֲנֵנִים דִּיא וְנֵאלֶקֶן זֶאגִין נָאם

מים עֲבִי שְׁתָּקִים: בְּרָקִים מָה הֵם
 אוֹמְרִים. בְּרָקִים לְמָטָר עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ
 מֵאֲצֻרוֹתָיו: רוּחַ אוֹמֵר שִׁיר. עֲשֵׂה
 אֶרֶץ כְּבֹחַ מִכֵּין תִּבְלֵ כְּחֶבְדְּךָ וּבִתְבוּנָתוֹ
 נָטָה יְעִמָּם: וְאוֹמֵר. אוֹמֵר לְצִפּוֹן תִּגִּי

טוט ויין פאר בארדיגעש אין פינסטערקעש אונ ויין
 סופה אין דיא וואלקין ברי צו בריינגען רעגין וואס
 צו ויינע בשעפעניש אונ ויין וועלן מאלן מן צו דיא
 צדיקים אין דער צייט פון משיח דרום לויבט גאט
 ברקים דיא בליצן זאגן אשבח צו הקב"ה ער האט
 באשאפן דיא בליצין צו דער צייט פון דעם רעגין
 איז אויף דעם ווינט ציהט ער אים פון ויינע בהעלטיגש:
 רוח דער ווינט זאגט אשבח צו הקב"ה ער האט באשאפן
 דיא ערד מיט ויין כח אונ דיא וועלט האט ער זון
 גברייט מיט ויין קלוגשאפט אונ מיט ויין פאר
 שטאנדיקייט האט ער גיניגט דיא הימיל צו דער

וּלְתִימָן אֵל תִּכְלָאִי הִבִּיאִי בְּנֵי מִדְּחוּק
 וּבְנוֹתַי מִקְצֶה הָאָרֶץ: טל אומר שיר.
 אֶהְיֶה כַּטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כִּשְׁשׁוֹשָׁנָה
 וַיֵּךְ שָׁרְשָׁיו בַּלְבָּנוֹן: גַּשְׁמִים אומרים

עָרֵד צו געבן דיא הייליגע תורה דיא ישראל גאנץ
 מער זאגט דער ווינט הקב"ה זאגט אויף מיר צו צפון
 גיב דיין ווינט אונ דרום פרמייד ניט דיין ווינד צו
 בריינגן מיינע זין פון ווייטן אונ מיינע מעכטער פון
 ענד דער ערד אין דער צייט פון משיח דרום לויבט
 גאט טל דיא מוי זאגט הקב"ה זאגט צו דיא ישראל
 אזו וואויל וויא דיא מוי פאלט אויף אלע ווייטן פון
 דער וועלט אזויא וועל איך באהיטען דאס פאלק
 ישראל פון אלעם ביזען אויף אלע ווייטען אונ
 וויא וועלין בליען וויא ארויז אונ דיא מויא וועט
 שלאגן ווינע ווארצלען וויא וועלין וואקסן וויא
 אטענען בוים אין וואלד דרום לויבט גאט: גשמים דיא

שיר. גִּשְׁם נְדָבוֹת תִּנִּיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ
וּנְלָאָה אַתָּה כּוֹנֵנָתָה: מִים מָה הֵם
אוֹמְרִים. לְקוֹל תַּתּוֹ הַמּוֹן מִים בַּשָּׁמַיִם
וַיַּעֲלֶה נְשָׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ: מַעֲיָנוֹת
אוֹמְרִים שִׁיר. וְשָׂרִים בְּחוֹלָלִים כָּל

רַעְנָן וְאִגַּם שִׁירָה. דוּ נָאט הָאָסַט אוֹיף גִּיהוּיפֿן אַרַעַן
פֿון נְדָבָה אויג פֿון בְּרָכָה אז ווען דיין נַחֲלָה איז מִיר
אויג דאָרשְׁמִיג צו רַעְנָן הָאָסַט אויג אָן גִּיבֿרייט צו
רַעְנָנען דרום לויבט נָאט: מים דיא וואסער זאגן
לויב צו הקב"ה פֿון וועגן דאס גרויסע קול אויג
בְּרוּמִיג פֿון דיא שטאַרַקע וואסערן אז וויא זייגן צו
טיילט גיטאָרן האַלב אין הימל אויג האַלב אויף דער
עֶרֶד טוען מִיר לויפֿן דעם אַלמַעבְטִיגִין נָאט. אויג עֶר
טוט אויף בְּרִיגִין דיא וואַלֿקן פֿון ענֶד דער וועלט:
מַעֲיָנוֹת דיא קוואלין וואסער זאגן שִׁירָה. מִיר זייגן
בְּעַסְעֶר פֿין אַנְדַּעַרַע וואסער דען אַלע האַרִין טִרִיגִקען
פֿון אויגַעַרַע קוואלן אויג האַפֿן חֲנָאָה פֿון אויג. אויג

מַעֲנֵנִי בָּךְ: נְהַרֹּת מָה הֵם אוֹמְרִים.
 נְהַרֹּת יִמָּחֶאוּ כָּךְ יַחַד הָרִים יִרְגְּנוּ:
 וְאוֹמֵר. נָשְׂאוּ נְהַרֹּת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרֹּת
 דְּבָבִים: יָמִים אוֹמְרִים. מְקוֹלוֹת מִיָּם
 רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יֵי:

וַיִּיל מִיר וַיִּנֶּן בִּאֲדַעְקָט אֵין דְּעַר עָרַד דְּרוֹם וְעַרְדָּן
 מִיר בִּין מָאל נִיט אוֹים גִּישְׁעָשְׁט אוֹג קוֹמֶן אֶלַע מָאל
 צו. דְּרוֹם וְעַרְדָּן מִיר וַיִּנֶּן צו דִּיר גָּאט אוֹג בִּין בְּשָׁהוֹן
 אִי אוֹיף בִּין הִילף: נַהֲרוֹת דִּיא שְׂיִיבִין וְאַנִּין מִיר
 שְׂיִיבִין שְׂוֶעֶן קְלֶאפֶן דִּיא שְׂעַנְדָּר צו אַנְאָנְדָּר אוֹג שְׂוֶעֶן
 דְּעַר הִיבֶן מִיט אַנְרוֹים קוֹיל אֶלֹיב צו הַקְבִּי"ה צו
 וְאַנֶּן אִי דו גַּעַמְקָט אַמִּייל וואָסר אֵין הִימֶל אוֹג אֵין
 הָאָסְטוּ גִילְאָט אוֹנְטֶן אוֹיף דְּעַר עָרַד וְוָארוֹם וְאַלֶן
 מִיר וַיִּין פֶּאר שְׂטוֹיֶסן מִיד וַיִּנֶּן כָּאךְ אַזוּ גוֹט וַיִּיא דִּיא
 אוֹיבֶר שְׂטַע וואָסער הִיבֶן דִּיא וואָסר אוֹיף אַנְרוֹים
 קוֹיל אוֹג לוֹיבֶן צו גָּאט: יָמִים דִּיא יָמִים וְאַנֶּן שִׁירָה

לְיוֹתֵן מָה הוּא אוֹמֵר. הוֹדוּ לַיְי כִּי
טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: דָּגִים אוֹמְרִים
שִׁיר. קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד
הַרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: תִּגְיָנוּ אוֹמְרִים

פר הקב"ה מֵעַר אִזְּ דִּיא קוֹלוֹת פֿון דִּיא גְרוֹיִסע
וואַסרן אונג מֵעַר פֿון דִּיא שְׂטאַרְקע אינגן פֿון דַּעס ים
גִּיסמוֹ שְׂטאַרְקֶר פֿון זײַ דו גאט אין הימל: לויט דער
גְרוֹיִסֶר פֿיש לְיוֹתֵן זאגט איר לייט לויבט גאט אויף
בִּיזֶן אונג אויף גוטן דַּען ווען גאט נַעמט מיד צו פאנגן
טו איך דאך לויפן הקב"ה אייביג דאס איך בין אן
גְבִרָיִם צו מאַכן פֿון מיר אַסענדע צו דִּיא צִדִּיקִים
לעוה"ב דרום וועט זיין גאטס גנאד צו מיר אייביג:
דעם דִּיא פֿיש זאגן גאטס קול איז אויף דַּעס וואַסר
דער אַלמאַכטיגער גאט האט גכאכט שמוֹרַעמֶען דִּיא
גְרוֹיִסע אינגן אויף דַּעס וואַסר דאך וואויל גיט ער
דַּעס מַענטשִׁין פאר שטאַנד ער זאל ניצול ווערן פֿון
דַּעס גְרוֹיִסן שְׂמוֹרַעס צו גיין מיט שיפֿן איפֿר דַּעס ים:
תנינים דִּיא גְרוֹיִסע פֿיש פֿון דַּעס ים זאגן לויבט גאט

שִׁיר. הִלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים
 וְכָל תְּהוֹמוֹת: שִׁיר לְגַן עֵדֶן. עוֹרֵי צִפּוֹן
 וּבֹאֵי תִימָן הִפִּיחֵי גִּי יִזְלוּ בְּשָׁמֶיךָ יָבֹא
 רוּחֵי לִגְנוֹ וְיֹאכֵל פְּרֵי מִגְדְּיוֹ: גִּיהֲנֹם
 אֹמֵר שִׁיר. כִּי הַשִּׁבִּיעַ נִפְשׁ שׁוֹקֵקָה

אִיר בַּאֲשַׁעֲפָעֶנֶשׁ פֶּזֶן דֶּעֶר וועלמ דען מיר ווייזן נאָמס
 וואונדער מער פון אייך מיר זעהן אין ים אלערליי
 בַּאֲשַׁעֲפָעֶנֶשׁ וואס אויף דער יבשה אויף אלע פיש
 פון דעם אפ גרונט לויפן נאט ווייל מען קאן זיין
 נים חאפן: גו ערו דער גן עדן זאגט מיין האפנונג איז
 צו זעמיגן צדיקים מיט קראפט ווייל זיי ווייזן אויס
 גיהנונגערט פון תענוגים אויף דער וועלט פֿרי צו דינן
 נאט. דרום דער וועק דיד דו צפון ווינט אונ קום דו
 ווינט פון דרום צו ווייזן אין מיין גארטן דאס וויינע
 בְּשָׁמִים זאל שְׁמַעְקֵן ווייט לאז מיין פֿריינט קומן אין
 זיין גארטן אונ זאל עסן וויינע גוטע פירות לויבט נאט:
 גיהנם דער גיהנם זאגט ווייל דער רשע איז גיווען נאט

וּנְפֹשׁ רַעְבָּה מְלֵא מוֹב: מְדַבֵּר אוֹמֵר:
יִשְׁשׁוּם מְדַבֵּר וַצִּיָּה וְתַגְל עֶרְבָה
וְתַפְרַח כְּחֻבְצָלָת: וְאוֹמֵר. יִשְׂאוּ מְדַבֵּר
וְעָרְיו חֲצָרִים תֵּלֵשׁ כְּדָר יִרְוֵנוּ יִשְׁבִּי
אוּיָּה דַעַם עוֹלָם עַר הָאֵם גִּיטָאן וְאֵם וַיֵּין הָאָרֶץ הָאֵם
גְּלִיטָם צוּ טָאן צוּ דַעַר צַעֲרִיגֵן גָּאט דְּרוּם טוּ אִיךְ
וּוּאָרְטֵן אִיין צוּ שְׁלִינגֵן אִים צוּ מַאכִּין אִים הוֹנְגְּעֵרִיג
אָבֵר דִּיא צִדִּיקִים וְאֵם וַיֵּיגֵן גִּיוֹנֵעַן הוֹנְגְּעֵרִיג אוּיָּה דַעַר
וועלמ פון גוטס וועלן ניט קומן אין מיר דרום לויבט
גאט: מדבר דיא וויסמע מדבר זאגט זיי וועלן זיך
פרייען דיא וויסמע פעלדער אונ עס וועלן זיך פרייען
דיא וויסמע ערטר עס וועט דארטן וואקסן אונ בלייען
וויא ארויז דיא וויסמע מדבר וועט אויף הייבן אהויך
קול עס וועט דארטן גיבויעט ווערן שיינע שטעט
דארטן וואו עס איז גיונען וויסמ גאר טאטערן האבן
דארטן גיהאט גצעלטן וועלן שטעט אונ דערפֿער
גיבויעט ווערן גייא וועלן זינגן דיא וואס זיצן אין דיא

סַלַע מֵרֹאשׁ הָרִים יִצְנָחוּ: שָׂדוֹת מָה
 הֵם אוֹמְרִים. יי בְּתַבְּמָה יִסַּר אֶרֶץ בּוֹגֵן
 שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה:

יִרְקוֹת שֶׁבַעֲשָׂה אוֹמְרִים. תִּלְמִיָּה
 רוּחַ נַחַת גְּדוּדָה בְּרַב־יָבִים תִּמְוַגְּגָה

פֻּעֲלִיזֵן פֿון דיא שפּיץ בֶּערג וועלן ווי שרייען מען
 זאל זעהען גאטס וואונדער צו לויבן גאט: שדות דיא
 פֻּעֲלֶדער זאגן שירה. הקב"ה אינער האר האט גיגרונד
 פֻּעֲסֵט דיא ערד מיט קלונגייט אז וועלכס פֻּעֲלֶד איז
 גוט צו זייען ווייזן אונ קארן אָדער גוטע בוימר פֿון
 אויבס אונ טענען בוימר אויף האט ער דיא הימלן
 אָן גיברייט מיט פאר שטאנט דרום לויבט גאט:
 ירקות דיא קרייטער זאגן אז ווען מען מאכט גרייך אין
 דיא גערטער בלייבט זיין וואסער צווישן דיא גייטן
 טוען דיא קרייטער באלד אויף גיין אונ שיינ וואקסן
 מער וויא אנדערע גערטער אזוי אויף דיא פֿרוּמֶע לייט
 וואס טוען פיל גוטס אונ מצות קענין זיי באלד קומן

צְמִיחָה תִּבְרָךְ: שְׁבוּלַת חֲטִים
 אוֹמְרָת. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים
 קָרְאתִיהָ יְיָ: שְׁבוּלַת שְׁעוּרִים אוֹמְרָת.
 תִּפְלָה לְעָנִי כִּי יַעֲמוֹךְ וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ
 שִׁיחוֹ: שְׁבוּלַת דָּגָן וּשְׂאֵר שִׁבְלִים

צום גנאד פון הקב"ה דרום לויקט גאט: שכולת חטים
 דיא זאנגען פון ווייץ זאגין שירה פאר הקב"ה. פון דער
 טיפין ערד מוא איך גאט רופן אונ לויפן פון דער
 צייט וואס מען לייגט מיך אין דער ערד ביז דער
 צייט וואס איך ווער אַזאנג איז תמיד מיין לויב ער
 זאל מיך דער הויפן צו ויין אגרויסער זאנג צו לויפן
 גאט אייביג: שכולת שעורים די זאנגן פון גערשטין זאגין
 וויא זאלן מיר ניט דינען אוינזער גאט דען דער
 ארימאן אז ער האט ניט וואס צו עסין מוט ער ויך
 אים ווענדן אונ מוט בעסטן גאט אז ער זאל אים
 באשערן האמשע גערשטן פרייט צו עסין אונ באלד
 ווערמ ויין גיבעט אן גינעמען פאר גאט דרום לויקט

אומרים. לָבְשׁוּ כְּרִים הַצֵּאן וְעִמָּקִים
 יַעֲמִפוּ בָּר יִתְרוּעְעוּ אַף יִשְׁירוּ:

אֵילָנוֹת שִׁבְשֻׁדָּה אומרים. אֲזִי יִרְנְנוּ
 עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָּא לְשִׁפּוֹט אֶת

אויף גאט: שבלת דגן דיא וואנגען קארין ואגין שירה.
 דיא שאף האבין ויף אן גיקלייד מיט פֿעמקייט ווייל
 ווי האבין פון אויגן גיגעסין אָפֿר דיא מאגירע שאף
 האבין גראז גיגעסין אונ דיא פֿעסירע גראזין האבין
 ווי גילאזין פאר דיא מענטשין פֿרי ווי ואלין שטארק
 ויין צו לויפֿן גאט דרום איר לייט לויבט גאט: אילנות
 דיא ליידניגע בוימער וואס אין פֿעלד ואגין שירה וויא
 ואלין מיר ניט לויפֿן אונ וינגען צו גאט דען אז משיח
 וועט קומן וועט אויף אויגן וואקסין פירות דענסט
 מאל וועט הקב"ה קומן משפֿטין דיא ערד אונ וועט
 משפֿטין דיא וועלט מיט רעכט פארטיקייט אונ דיא
 פֿעלקער מיט ווארטייט דרום ואל ויף דער מענטש
 ארבייט געמן פון דיא ליידניגע בוימער ווען ער איז

הָאָרֶץ: גִּפֶּן אֹמַר שִׁיר. כֹּה אָמַר יי
בְּאֶשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בְּאֶשְׁכּוֹל וְאָמַר
אֵל תִּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בִרְכָה בּוֹ כֵּן אֶעֱשֶׂה

אֶפִּילוּ אֶרְשָׁע דָּאךְ קָען עַר תִּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
טָאן אונ צו פֿיל גוטס זוכה ויין דרום לויבט צו נאט:
נפן דער ויין שטאק נאנט אזו האט נאט צו מיר גיזאנט
אזו וויא דיא ויין טרויבן היינגן אין דעם היינגל אונ דו
פאר דארבסט אים נישט צו טריפן דעם ויין דען דיא
בִּרְכָה אִיו אִין אִים אִזו וועל איך מיין פאלק אויף נישט
פאר דארבן אונ אזו וואויל אז דער ויין איו חשוב
דאס מען מוז אייגן אים באזונדער אברכה מאכן אין
דער סעודה וואס מען מאכט נישט אייגן אנדערע
משקאות אויף בייא חתנים וכלות נעמט מען ויין צו
בִּרְכָה טאכן אזו ויין דיא צדיקים אויף חשוב בייא
אונדז נאט אויף אזו וואויל אז פון דיא ויין טרויבן
ווערט גוטער ויין אזו לאזט נאט וויסן אז דער רשע
קאן תשובה טאן דורך דעם צדיק אונ ויין תשובה

לִמְעַן עֲבָדִי לְבַלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל: תֵּאָנָה
 אוֹמֶרֶת שִׁיר. נוֹצֵר תֵּאָנָה יֹאכֵל פְּרִיָּה:
 רִמּוֹן מָה הוּא אוֹמֵר. בְּפֶלַח הָרִמּוֹן
 רִקְתָּךְ: תָּמַר אוֹמֵר. צִדִּיק בַּתָּמַר יִפְרָח

וְעֵרַט אֵן גִּינוֹמֶן דְּרוֹם לוֹיֶבֶט גָּאט: תֵּאָנָה דֶּר פֿייגִין
 בוֹיִם זָאגט שִׁירָה דִּיא פֿייגִין וְעֵרִין גִּיט צִיטִיג אַלֶּע
 מִיט אַמָּאל גִּיעֵרַט וְעֵר עֵם ווִיל עָסִין פֿייגִין מוּז עֵר
 גִּיין אַלֶּע טָאג אונ אויס קלִיבִין פֿון דָּעם פֿייגִין בוֹיִם
 בִּיסלֶאך ווייס וואס זיינן פֿריער צִיטִיג גִּינוֹאֶרן אַזו
 מוּז דֶּער מַענטש אַלֶּע טָאג היטִין צו גֶּעֶרְנֶען תּוֹדָה
 אונ מַצּוֹת טָאן וְעֵן עֵר ווִיל הָאָבִין אַ חֶלֶק לְעוֹלָם
 הָבָא מִיט דִּיא צִדִּיקִים דְּרוֹם לוֹיֶבֶט גָּאט: רִמּוֹן דִּיא
 מִיל גִּרוֹיִם בוֹיִם זָאגט שִׁירָה אַזו וויא אַז מָעֵן צו
 שְׁפֹאֶלֶט אַמִּיל גִּרוֹיִם אויף צווייַען וְעֵהט מָעֵן אַז עֵר
 אַיז פּוֹל מִיט קֶעֶרן אַזו זיינן אָפִילוּ דִּיא גִיטִינֶע
 מַענטשִׁין וואס מָעֵן הָאָלֶט גִּי פֿאַר גִּרִיג אויף פּוֹל
 מִיט מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים מוֹבִים דְּרוֹם לוֹיֶבֶט גָּאט: תָּמַר

בְּאֶרֶז בִּלְבָנוֹן יִשְׁנָה: תַּפּוֹחַ אוֹמֵר.
 בְּתַפּוֹחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן רוּרֵי בֵּין הַבָּנִים
 בְּצִלּוֹ חֲמֹדֹתֵי וַיִּשְׁבְּתִי וּבְרִיזוֹ מְתוֹךְ
 לְחִבִּי:

דער מייטל בױם זאגט אזוי וויא אמייטל בױם ווערט
 דער קאנט אין זיין יוגנט אויב עס וועט אויף אים
 וואקסן אופס אין זיין עלטער אזוי ווערט דער מענטש
 דער קענט מיט מעשים טובים אז ער איז דער גאנצער
 א צדיק מאכט אים הקב"ה חשוב צו דער הייבן
 אים אזוי וויא אטענען בױם איז העכער פון מיר מייטל
 בױם דרום לויבט גאט אונזער הער: תפוח דער עפיל
 בױם זאגט ווען אפילו מיין שאטין אונג בלעטער זיינען
 ווייניגער אונג קלענער פון אנדערע בוימר וואס טראגן
 אופס דאך האט אימליכער מענטש לוקסט צו זיצן
 אונטער מיין שאטין פון וועגן דעם געשמאקן ריח פון
 מיינע בלעטער זיצן דיא מענטשן אין מיין שאטין
 ביז מיינע עפיל ווערן צייטיג צו עסן אזוי אויף דיא

שְׂרָצִים אֹמְרִים שִׁיר. יְהִי כְבוֹד יי
 לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׁיו: אֱלִים
 שְׁבַשְׂרָצִים מָה הֵם אֹמְרִים. יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו בְּגִי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם:

צְדִיקִים וַיֵּצֵא אֵין שְׁאֲמִין אוֹיֵף דָּעַר וְעֵלְט חֲאֲטָשָׁע
 דָּעַר שְׁאֲמִין אִיו נִיט גֵּאנֶץ דָּאָף הָאָפֶן וַיִּי צו גֵּאטֶם
 הִילָף אַז דָּעַר שְׁאֲמִין וְעֵט גֵּאנֶץ וַיִּין פֿון מַצּוֹת אונ
 מַעֲשִׂים טוֹבִים דָּעַן דִּיא מַצּוֹת וְנָאם מִיר טוֹעֵן וַיַּעֲלִין
 מִיר גִּיפִינְעֵן אוֹיֵף יַעֲנֵר וְעֵלְט דָּרום וְאֵלִין מִיר גוט
 אונ פָּרום וַיִּין צו דִּינְעֵן דָּעם אֶלְמֶאכְטִיגֵן גֵּאט: שְׂרָצִים
 אֹמְרִים שִׁיר דִּיא שְׂרָצִים וְאֵגֶן לוֹיִבְט צו הִקְבִּי"ה יְהִי כְבוֹד
 ה' לְעוֹלָם יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׁיו גֵּאטֶם כְּבוֹד וְאֵל וַיִּין צו אִיִּיבִיג
 גֵּאט וְאֵל וַיֵּף פֿרִיִיעֵן מִיט וַיִּין וְעֵרְק דָּעַן עָר בְּשַׁעֲרֵט
 אִיטְלִיכֵן וַיִּין עֶסֶן: אֱלִים שְׁבַשְׂרָצִים דִּיא שְׂטֶאֲרֶקֶע שְׂרָצִים
 גֵּאנֶן דִּיא יִשְׂרָאֵל וְאֵלִין וַיֵּף פֿרִיִיעֵן אֵין וַיִּין בֶּאֱשַׁעֲפֶער
 דִּיא קִינְדֶּער פֿון דָּעַר גֵּרוֹיִסֶער שְׂטֶאט צִיּוֹן וְאֵלִין וַיֵּף
 פֿרִיִיעֵן מִיט וַיַּעֲר קִינִיג אַז מְשִׁיחַ וְעֵט קוֹמֵן אַם יִרְצָה

צִפְרָדֶּע אומָרַת שִׁיר. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
הַשֵּׁם: צפרדע דיא פֿראש וואָס לויב צו הקב"ה גלויבט
איז ויין הייליגער געזעהרמער נאָמן פון גאט ויין קיניגרייך
איז צו אימער אונג אייביג. אונזערע חֲכָמִים זאָגן אז דורך
הַמֶּלֶךְ ע"ה האט אים גילאזט דאס סֵפֶר תְּהִלִּים
האט ער זיך זייער חֲשׁוֹב אונג הויף גיהאלטן אונג
האט גיזאגט ליבער גאט איז דען נאך דא צווישן
אלע באשעפעניש אַנְעלֶכֶר וואס ער זאל אזוי פיל
גיזאנג אונג לויב זאָגן פאר דיר וויא איך אזוי פאלד
האט זיך גימראפֿין איין פֿראש צו דורך אונג זאָגט דורך
הַמֶּלֶךְ זיי נישט אזוי האפערדיג מיט דיין לויב אונג
גיזאנג געה וויא איך בין אַקלִיין באשעפענעש לויב
איך אונג זינג צו גאט ב"ה מער אז דו אונג נישט דאס
אליין וואס איך לויב צו הקב"ה זייערסט אימליכע
לויב האט דריי מוזיזנט מַשְׁלִים וויא אין פֿסוק שְׁמִיט
וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף דאס איז
שמיטש אונג ער רעט דריי מוזיזנד מַשְׁלִים אונג ויין
לויב איז גינזען מוזיזנט אונג פינף דרום מוט איהר

מלכותו לעולם ועד: נחש אומר. סומך
 יי לכל הנופלים וזוקק לכל הכפופים:
 עקרב אומר. מוב יי לכל ורחמי על

מענטשין גאט לויבין דעם אלמאכטיגן הערין: נחש
 דער שלאנג זאגט לויב צו הקב"ה ליבער גאט דו
 ביסט גירעכט וואס דו האסט גיבויגן מיין הויף ווייל
 איך האב גינדיגט אונ האב אן גירעט צו תה צו
 עסין פון דעם בוים. דאך ריכטטו מיד אויף אן איך
 קאן מיד מציל זיין פון מיין פיינט ער זאל מיד ניט
 דר שלאגן דרום לויבט גאט: עקרב דער עגדעט
 זאגט וויא גאר גוט איז הקב"ה צו אלע אונ זיין
 דער בארימקייט איז אויף אלע זיינע באשעפענעש
 סיי אויף גוטע אדער ביינע ווען אפילו איך ווער
 גישיקט צו בייסען אמענטשין ווייל ער האט איין
 עבירה גיטאן אבער אז ער האט תרטה אונ שוט
 תשובה אויף זיין עבירה ווערט מיין שליחות צוגישט
 דרום גיהער אימליכער מענטש גאט בעטין ער זאל

כָּל מַעֲשָׂיו: חֲתוּל מָה הוּא אוֹמֵר. אִם
 תִּגְבִּיהַּ בְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין כּוֹכָבִים שָׁמַיִם
 קִנְיָה מִשָּׁם אוֹרִידָה נָאִם יְיָ: עֲבָכָר אוֹמֵר.
 אֶרֶוּמָמָה יְיָ כִּי דְלִיתָנִי וְלֹא שְׁמַחָתִי
 אֵיבִי לִי: חוֹמָט מָה הוּא אוֹמֵר. כְּמוֹ
 שֶׁבִּלְוֵל תִּתְּנֵם יִהְיֶה נֶפֶל אִשֶּׁת בֶּל חֲזוֹ

נִיצוֹל וְנֶעְרַן פֶּן מִיר: חֲתוּל אֵיין קֵאָע וְאַנְט וְנֶעֶן דו
 וְנֶעֱסַט אָפִילוֹ דֶּר הוֹיבֵן וְנֶעְרַן אֵין דֶּער הוֹיךְ אַזוֹ וְוִיא
 דֶּער אָדְלֶער פֿלִיהֶט הוֹיךְ אונ דו מֵינְסַט צו מאַכֵּן
 דֵּיין גֶּעסַט הוֹיךְ צווישֵׁן דִּיא שְׂטֵעֲדִין וְנֶעֶל אֵיךְ דִּיךְ
 פֶּן דֶּארטֶן אַראָפּ נִדְעֶרן דֶּרום לויב אֵיךְ אוֹיף צו
 גָּאט: עכּר דִּיא מוֹיו וְאַנְט לויבֶט צו הקב"ה אֵיךְ מוֹ
 דִּיךְ לויבֵן גָּאט וְוִיא דו הָאָסַט מִיךְ מַצִּיל גֵּוֹעֵן פֶּן
 דֶּעם מוֹיט אונ הָאָסַט נִיט גִּמְאָכַט פֿרֵייעֵן מֵיין פֵּינִיט
 אויף מִיר דֶּרום לויבֶט דֶּעם אַלְמָאָכְטִיגֵן גָּאט: חוּמַט
 דֶּער שְׁנֶעק וְאַנְט חָאטֶשֶׁע אֵיךְ בֵּין אֶשְׁפֹּל בִּשְׁעִפֶּענֶשׁ

שָׁמַשׁ: אוֹנְכִי אוֹמֵר. נִחַמוּ נִחַמוּ עַמִּי
יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם: זָבִיב בְּשַׁעַה שְׁאִין
יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִין בַּתוֹרָה אוֹמֵר. קוֹל
אוֹמֵר קָרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא כָּל הַבָּשָׂר
אוֹיֵף דָּעַר וְעֵלְמַ וְיֵא דוֹר הַמִּלָּךְ ע"ה הָאֵם גִּישְׁאֵלְמַן
דִּיא רְשָׁעִים דָּאָם זִי זְאֵלִין פֶּאָר שְׁנִיטִין וְעֵרֵן וְיֵא
אַשְׁנַעֵק אֹנֵג זְאֵלִין צוֹ גִּיין וְיֵא אַמּוּיֵל וְזֶאֱרָף וְזֶאֱם מִיר
זַעֲהֵן נִיט דִּיא זֶזֶן וְיֵיֵל מִיר הָאָבִין גִּיין אוֹיֵגִין נִיט מוֹעֵן
מִיר דָּאָף לויֵבִין דָּעֵם אֶלְמַאכְטִיגִין גָּאֵם אוֹנִיגֶער
בַּאשְׁעָפֶר: אוֹנְכִי אֶקְלִיין וְעֶרְמִיל זְאֵגֵם שִׁירָה.
אֶלְמַאכְטִיגֶער גָּאֵם זְאֵגֵם מְרִיִּסְט אִיִּף מִיין לִיב פֶּאֶלְק
אֹנֵג נַעֲמֵט אֵן מִיין מְרִיִּסְטִין וְיֵיֵל אִיִּף בִּין בִּי אִיִּף
אַלֶּע צִיִּט דְּרוּם הָאָפֵט אִיר אוֹיֵף מִיין הִילָף אָבֶר
דָּאָם מְרִיִּסְטוֹנֵג פֿון אַמֶּעֲנֵטְשִׁין אִיז נִישְׁט דָּעֵן עֵם אִיז
אַבֶּאוּיִלִּיגוֹנֵג אוֹיֵף אַקְלִינֶע צִיִּט דְּרוּם לויֵבֵט גָּאֵם:
זָבִיב דִּי פֶּלִיג וְזֶאֱם אִיז אַלֶּע צִיִּט זֶמֶר אֹנֵג וְיִנְטֶער
אִין שְׁמוֹב אִז דִּיא יִשְׂרָאֵל לָעֶרְנֵן נִיט גִּיין תּוֹרָה

חֲצִיר וְכָל הַסֵּדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה: יָבֵשׁ
חֲצִיר נָבֵל צִיץ. וְדָבָר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם
לְעוֹלָם: וְאָמַר. בּוֹרֵא נֵיב שְׂפָתַיִם שְׁלוֹם
שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יי וּרְפָאתָיו:
רוּפֵט וְיֵא דַעַם נָבִיא עַר וְאֵל שְׂרִייעֵן מִיט אֲנָרוֹיִם
קוֹל וְאָנָם דַּעַר נָבִיא וְוֵאם וְאֵל אִיד שְׂרִייעֵן מִיט
אֲנָרוֹיִם קוֹל וְוֵעֵן מַעַן וְוֵעֵט מִיד פֶּרַעַגִּין וְוֵאם אִיד
שְׂרִיִּיא וְוֵאם וְוֵעֵל אִיד עֲנַמְפֶּערן עֲנַמְפֶּערט אִים דִּיא
פֶּלִיג אַזוֹ וְאֵלֶסְטוֹ וְיִי עֲנַמְפֶּרִין דַּעַר מַעַנְשׁ וְוֵאם גִּיט
נָאד אױף דַּעַר וְוֵעֵלְט נָאד וְוֵאִיל שְׂאג אונ פֶּאָוּז
לְבוֹ וְוֵעֵט וְיִין פֶּלִיִּישׁ וְוֵעֶרִין גְּלִיִּיד וְיֵא דָאם גֶּרֶאז
וְוֵאם וְוֵעֶרְט דָּאר פֿון דַּעַר זון און גָאט וְוֵעֵט אִים
שְׂמִידָאפֿן צו פֶּאר שְׁעֵמֶן אונ וְוֵעֵן עַר הָאט גוּמֶס אױף
דַּעַר וְוֵעֵלְט דָאם גוּמֶס אִיו אִים לְרַעַה דַּעַן דָאם
בְּצִאָלְט אִים גָאט אױף דִּיא מַצֹּות וְוֵאם עַר הָאט
גִּיטֶן נִיט פֿון גָאטֶס וְוֵעֵגִין בְּצִאָלְט עַר אִים אױף דַּעַר
וְוֵעֵלְט כְּדִי עַר וְאֵל נִיט הָאפֿן קִיין שְׂכַר בְּעוֹלָם הָבֵא

שְׁמִמִּית אוֹמֶרֶת. הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע
 הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: הַנְּמִלָּה
 אֲבָעַר דָּעַר מְעַנֵּשׁ וְאִם טוֹט מַצּוֹת פֻּן גָּאטס וועגן
 וועט ער זיין וויא אַשיין שְׁפָאצונג אין פֿעלד ער
 וועט עסן דיא פֿירות אויף דער וועלט און דאס קרן
 וועט אים באַצאלט ווערין בַּעוֹלָם הָבֵא. גאט זאגט
 פֿריד פֿריד צו דעם וואס איז ווייט פֿון אים אזוי וויא
 צום נאהיגמין ניט אזוי וויא אַמְעַנֵּשׁ וואס קען ניט
 געבין קיין שְׁלוֹם צו זיין חֵבֶר פֿון ווייטן גייערט דירד
 אַבְרִיף אַבָּעַר צו גאט איז גלייך נאהיגט און ווייט
 דרום לויבט דעם אַלמאכטיגין גאט: שְׁמִמִּית אַשְׁפִּין
 זאגט וְעַד גאטס וואונדער נַעֲמֵט אײַךְ אַמְשָׁל פֿון
 מיר וויא גאט האט מיר שְׁכָל גיגעבין צו מאַכֵּן מיר
 איין הויז און צו פאנגען מיינע פֿיינט פֿליגין און בינגען
 צו דער נערין ויך דער מיט און דרויף טו אײַך לויבין
 גאט מִכָּל שֶׁבֶן דער בַּעַנֵּשׁ וואס גאט האט אים גיגעבין
 שְׁכָל און זיין באַדַּעַרפֿעניש איז גרעסר דאָרף ער
 בִּירְאֵי צו לויבין גאט מיט גיזאנג און שאלין אויף דיא

אומרת. עצל ראה דרכיה וחקם: ואומר.
הנמלים עם לא עז ויבינו בקיץ לחם;
ואומר. נותן לחם לכל בשר כי לעולם
חסדו:

גרופע וואונדער פון דעם אלמאכטיגן גאט: נמח דא
מילב זאגט איה דאנק אונ לויב גאט וואס ער האט
מיר געגעבן פאר שטאנד צו אן גרייטן ויך אין ווער
מיין שפייז איין צו זאמלן אין דער צייט פון שניט
איינצג ווייס מיין עסין אויף ווער אונ אויף ווינער
אויף וויא וואויל איה בין גיט פאר גאט גיטארן
אויף גול אונ איה האב גיט איפר מיר קיין גילן ער
נאל מיד משפטין מו איה פארט גיט גולן מיין
חברותה. אויך מיין לעב טאג איז גיט מער אז אומער
אונ ווינער אונ נאך מיין מויל האב איה קיין שטראף
גיט אויך גיט קיין שער מוא איה דאך לויבן דעם
אלמאכטיגן גאט וואס מוט שפייזן אלע בשעפענש
דען ויין גנאד איז צו אייביג דרום דו מענטש געם דיר
אמשל פון מיר דען דו האסט איפר דיר איין גילן צו
משפטן דיר אויף דער וועלט אונ אויף יענער מכל

תִּרְנְגוּל אוֹמֵר שִׁיר. כִּיּוֹן שָׁבָא
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגוֹן עֵדֶן אֶצֶל
הַצַּדִּיקִים וְזֶלְפִין כָּל אֵילָנֵי גֶן עֵדֶן
בְּשָׁמִים וְאִזּוּ גַם הוּא מִתְעוֹרֵר: בְּקוֹל
רֹאשׁוֹן מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. שָׂאוּ שְׁעָרִים

שָׁכֵן דֹּאֲרַפְסָטוּ אֵן צוּ בְּרִיטִין גּוֹטֶע שְׁפִיזוּ בִּאֲצִיטִין
דָּאס מִיִּינְט מַעַן תּוֹרָה אוֹג מַעֲשִׂים טוֹבִים כְּדִי דו
וְאַלְסָט הָאָבֶן אַגוּטֶן שְׂכַר לְעוֹלָם הָבָא דְרוּם לְוִיבֶט
דְּעַם אֶלְמֶאכְטִגֶן הָעֵרִין: תִּרְנְגוּל דְּעַר הָאֵן הָאֵט פֶּאָר
שְׁמֵאנְד וְנֶען דִּיא צִיט וְוֵאָס טָאג אוֹג נֶאכְט צוּ שְׁיִידִין
וִיךְ אֵין דְּעַר וְעֶלְבִּיגֶר צִיט קוֹמֶט הַקְב"ה צוּ דִּיא
צַדִּיקִים אֵין גֶּן עֵדֶן אוֹג אֶלֶּע בּוֹימֶר פֿון דְּעַם גֶּן עֵדֶן
מֵאכִין שְׁמַעְקִין וְיִיעֲרֶע בְּשָׁמִים לְכָבוֹד הַקְב"ה אֵין
לְוִיבֶט אוֹג וְיִנְגֶּען אוֹג גִּיבִין כְּבוֹד צוּ הַקְב"ה אוֹג אֵין
דְּעַר וְעֶלְבִּיגֶר צִיט טוֹט דְּעַר הָאֵן אוֹיף לְוִיבֶט צוּם
אֶלְמֶאכְטִיגֶן גָּאט: בְּקוֹל רֹאשׁוֹ דָּאס עֶרֶשְׁטֶע קוֹל וְוִעֶרֶט
גִּילְוִיבֶט אֵין גֶּן עֵדֶן פֶּאָר הַקְב"ה דְּעַר הוֹיבֶט אֵיף
טוֹיעֶרִין פֿון דְּעַם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דְּעַר הוֹיבֶט אֵיף
טוֹיעֶרִין פֿון דְּעַר וְוִעֶלְט אוֹג לֹא דוּרף אֵיף קוֹנֶען
דְּעַר מֶלֶךְ וְוֵאָס דְּעַר כְּבוֹד אִיוּ וִיין. וְוִעֶר אִיוּ דְּעַר

רֹאשֵׁיכֶם וְהַנְשָׂאוֹ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי
 עֲזֹזוּ וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה: בְּקוֹל שְׁנֵי
 אוֹמֵר. שָׂאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי
 הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: בְּקוֹל שְׁלִישֵׁי אוֹמֵר.
 עֲמָדוֹ צְדִיקִים וְעַסְקוּ בַתּוֹרָה שְׂיִהְיֶה

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד דָּעַר שְׂמֵאֲרָקֶר גָּאֵט עַר אִיזוּ שְׂמֵאֲרָק אִין
 דָּעַר מִלְחָמָה: בְּקוֹל שְׁנֵי דָאָם אַנְדֶּרֶע קוֹל וְאָנְט דָּעַר
 הוֹיבֶט אִייד אִיר טוֹיעֶרִין אונג לָאז קומען דוּרדֶּ אִייד
 דָּעַר מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְאָם דָּעַר כְּבוֹד אִיזוּ וַיִּין. וְעַר אִיזוּ
 דָּעַר מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְאָם קומט מיט הָעֶרְשָׁאָפֶט אִין גֵּן
 עֵדֶן צו שְׂפֵאצִּירִין מיט דִּיא צְדִיקִים גָּאֵט דָּעַר הָאָר
 אִיבֶר אֶלֶע שְׂאָרִין עַר אִיזוּ דָּעַר גִּיעֶהרְשֶׁר קִינִיג פֿון
 אִיִּיבִיג: בְּקוֹל שְׁלִישֵׁי דָאָם דְּרִיטֶע קוֹל וְאָנְט שְׂמִיט אויף
 אִיר צְדִיקִים אונג לְעֶרִינְט תּוֹרָה בְּדִי אִייעֶר שְׂכַר וְאֵל
 וַיִּין טֵאפִיל לְעוֹלָם הָבָא אז אִיר וְעַט אויף שְׂמִיין אִין

שְׂכַרְכֶּם בְּפוֹל לְעוֹלָם הִבָּא: בְּקוֹל
רְבִיעִי אוֹמֵר. לִישׁוּעַתָּה קִוִּיתִי יי: בְּקוֹל
חֲמִישִׁי אוֹמֵר. עַד מָתִי עֲצַל תִּשָּׁבֵב
מָתִי תִקּוּם מִשְׁנֵיתֶיךָ: בְּקוֹל שְׁשִׁי אוֹמֵר.
אֵל תִּתְּנָהּ שִׁנָּה בֵּין תַּנְרֵשׁ פִּקְחַ עֵינֶיךָ
מִימֵן דְּעַר נֶאֱכַט צוֹ לְעַרְגָּן אוֹן לִויִבִּין דָּעם אֶלְמֶאכְטִיגִין
נָאָם: בְּקוֹל רְבִיעִי דָאָם פֶּעַרְשְׁטַע קוֹל זָאגְט. צוֹ דִּיין הִילֶךְ
שׁוֹ אִיךְ הָאָפִין נָאָם עִם זָאל קוֹמַעַן דְּעַר אוֹים לִיזְעַר
דוֹרְךְ דָּעם זְכוּת פֿון דְּעַר תוֹרָה וּוּאָם ווערט גִּילְעֶרִיגְט
נָאָךְ הַאֲלֶכֶּע נֶאֱכַט דְרוּם אִיר פֿרוּמַע לִיט גִּילְעֶרִיגְט
תוֹרָה אוֹן לִויִבִּט נָאָם דָּעם אֶלְמֶאכְטִיגִין הֶעֱרִין: בְּקוֹל
חֲמִישִׁי דָאָם פֿינְפֶּשְׁטַע קוֹל זָאגְט צוֹ דִּיא פֿרוּמַע לִיט
וּוּאָם זַיִיגֵן נִיט אוֹיף גִּישְׁטאַנֵן צוּם דְרִיטִין אוֹן פֶּעַרְשִׁין
קוֹל בִּיז וּוִיא לֶאנְג וועט אִיר פּוֹיִלַע מַעַנְשִׁין נָאָךְ לִיגִין
ווען דוּ בִּיסְט נִיט אוֹיף גִּישְׁטאַנֵן בִּיז אִיצוֹנֵד שְׁמִיִּיא
אוֹיף אִיצוֹנֵד צוֹ לְעַרְגָּן תוֹרָה אוֹן צוֹ לִויִבִּין דָּעם
אֶלְמֶאכְטִיגִין נָאָם: בְּקוֹל שְׁשִׁי דָאָם זַעקְסְטַע קוֹל זָאגְט
הָאָב נִיט לִיב דָּעם שְׁלֶאָף דָּען דְרִי מַעַנֵשׁ וּוּאָם שְׁלֶאָכְט
לֶאנְג ווערט פֿאַר אַרִימְט עַר קַעַן זַיִן אַרְבִּיט נִיט טֶאָן

שִׁבַּע לָחֶם: בְּקוֹל שְׁבִיעֵי הוּא אוֹמֵר.
 עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִי הַפְּרוּ תוֹרַתְךָ: תַּרְנֻגּוּלָּת
 מִשִּׁבְחַת וְאוֹמֶרֶת. נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר

פון שפייז וועגן. עפין אויף דיינע אויגן וועסטו זיין נאט
 מיט גרויס דאס איז אמאָשׁל אויף דער תורה זי הייסט
 גרויס דער וואס שטייט מיט פריא אויף דער קען ניש
 לערנן דרום איר מענטשן נעמט אייך אמאָשׁל דער פון
 אונג לויבט נאט דעם הערן: בקול שביעי דאס זיבעטע
 קול זאגט דיא לייט וואס האבן צייט אונג קעגן אויף
 שטיין ביא נאכט צו לערנן תורה צו לויבן נאט אונג
 שטייען ניש אויף די זעלביגע פארשטערין מיין תורה
 דרום זאל אימליכר מענטש נעמן אין זיין מחשבה אז
 דער האן קרייט אויף צו שטיין צו לויבן נאט מיט
 תפילות אָדער מיט תורה אימליכר נאך זיין פאר
 שטאנד זאל לויבן נאט דעם אלמאכטיגן הערין:
 תרנגולת דיא הונ זאגט פאר הקב"ה דו נאט וויא וואויל
 דו האסט מיר ניש גיגעבן אזו אפאר שטאנד וויא דעם
 האן טו איך נאך לויבן דייך וואס דו האסט מיר אן
 גברייט מיין שפייז אפילו אין דיא מיסט אויף גיבסטו

כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: יוֹנָה אוֹמְרַת שִׁירָה
 זֹאת. כָּסוּם עָגוּר בֶּן אֶצְפָּאֶף אֶהְיֶה בִּיוֹנָה
 דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם יְיָ עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי.
 אֶמְרָה יוֹנָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּצֵאתָה מִתְּבַת גַּח רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם יְהִיו
 מְזוֹנוֹתַי מְרוּרִים כְּזִית וּמִסּוּרִים בְּיֶדֶךָ
 וְאֵל יְהִיו מְתוֹקִים כְּדָבֶשׁ וּמִסּוּרִים בְּיַד
 בֶּשֶׂר וָדָם: אֲנִי הַבַּיִת שִׁמְזוֹנָה בַּבַּיִת

שְׁפִיזוֹ אוֹג בְּרוּיָם צוֹ אֵלֶּע בֶּאֱשַׁעפֶּנֶשׁ דָּעֵן דִּיין גִּינָאד
 אֵין צוֹ אֵיִיבִיג דְּרוֹם לויב אֵיךְ דָּעֵם אֵלמֶאכְטִיגֵן גָּאט:
 יונָה דִּיא מוֹיב וָאגֶט אֵיךְ מוֹי הִיפֶשׁ פֿיִיפִין וויא אַקלִיין
 שִׁיין פֿיינְעֶלֶע אֵיךְ אויב אויף מִיִּינֶע אויגִין צוֹ גָּאט אוֹג
 מוֹא אֵים לויפִין וָואם עֵר הָאט מִיךְ גִּילֶאזט לַעֲבֹן אֵין
 דָּער תִּיבָה פֿון גַּח. אוֹג אַז דִּיא מוֹיב אֵיז אַרײַם פֿון
 דָּער תִּיבָה הָאט זיָא גִינֶאגֶט רב־ש״ע לֶאזִּין מִיִּינֶע שְׁפִיזוֹ
 זיין בִּישָׁר וויא אַנִּית אוֹג וָאלִין קוֹמֵן דוּרְךְ דִּיין הָאנְדֶּר
 אֵיִדֶּר דִּיא וִיסֶע שְׁפִיזוֹ וויא הָאניק וָואם דוּרְךְ אַבְשָׁר
 וָדָם דְּרוֹם מוֹט לויפֶען דָּעֵם אֵלמֶאכְטִיגֵן גָּאט: אַח דִּיא

אומרת שיר. הודו ליי קראו בשמו
 הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו
 לו שיחו בכל נפלאותיו: אנו הבר
 המשומטת במדבר בשרואה את
 ישראל עוסקים בתורה אומרת שיר.
 קול קורא במדבר פנו דרך יי ישראל
 בערבה מסלה לאלהינו: ועל מציאות
 מזונותיה במדבר אומרת. ארור הגבר

נאנו וואס איז אין שטוב וואס איר שפיין איז תמיד
 גיגרייט זאגט זיא, לויבט צו גאט אונ רופט אים מיט
 זיין נאמן דען מיט זיין נאמן האט ער דיא גאנצע
 וועלט בשאפין. מאכט דער קענען צווישן אלע פעלקער
 זיינע מעשים זינגט צו אים אונ לויבט אים אונ שוט
 ריידין אין זיינע וואונדער אונ גיט נאר אין דער צייט
 וואס איר דארפט בעטן אייער באדערפניש ואלט איר
 בעטן נאר אלע צייט דען גאט שוט אייך פיל וואונדער
 דרום לויבט גאט: אה הבר דיא ווילדע גאנו וואס זיא
 שוט פליהן אין דער מדבר אז זיא זעהט דיא ישראל

אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם: בְּרוּךְ הַנֶּבֶר אֲשֶׁר
יִבְטַח בִּי וְהָיָה יִי מִבְטָחוֹ: פְּרָגוֹת אוֹמְרֹת
שִׁיר. יוֹדוּךָ יִי כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ
אִמְרֵי פִיךָ: גִּשָּׁר אוֹמֵר שִׁיר. וְאַתָּה יִי
אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: חֲסִידָה
אוֹמְרֹת. דְּבָרוֹ עַל לֵב יְרוּשָׁלַיִם וְקִרְאוּ
לְעֶרְנֶנּוּ תוֹרָה וְאָנֹכִי וְאֶקוֹל פֶּה רִיחַ הַקּוֹדֶשׁ מוֹט
שְׁרִייעֵן אֵין דָּער מִדְבָּר רֵאמֶט אִוִּים גֵּאמֶס וְוַעג דָּאס
דִּיא פֶאר טְרִיפֶענֶע וְוַעלִין ווִידֶר צוֹרִיק גִּיין זײַן
יְרוּשָׁלַיִם מֵאָכֶט גְּלִייד דָּעם וְוַעג פֶּאר גֵּאמֶס פֶּאָלֶק
אִונ ווִייל זִיא גֵּעפִינט אִיר שְׁפִיז אֵין דָּער מִדְבָּר וְאָנֹכִי
זִיא פֶאר שְׁאָלְטִין זֶאל זײַן דָּער מֵעֲנָשׁ וְוַאס פֶּאר
זִיכֶערט זײַך אויף אִמְעֶנְשִׁין אִונ גִּיפֶענְטְשִׁט זֶאל זײַן
דָּער מֵעֲנָשׁ וְוַאס פֶּאר זִיכֶערט זײַך אויף גֵּאמֶס וְוַעט גֵּאמֶס
זײַן זײַן פֶּאר זִיכֶערונג: פְּרָגוֹת אִוִּין עֲנֵט וְאָנֹכִי לִוִּיבֶט
גֵּאמֶס דָּען אַלֶע מַלְכִּים וְוַאס אויף דָּער עָרֶד לִוִּיבֶן
גֵּאמֶס דָּען זײ זַעהן גֵּאמֶס וואונדֶער אִונ גְּלִוִּיבֶן אֵין דָּעם
אַלמֶאכְטִיגן גֵּאמֶס: חֲסִידָה דִּיא שְׁטאַרף וְאָנֹכִי גֵּאמֶס גֵּאמֶס

אֵלֶיהָ כִּי מְלָאָה צְבָאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָה
 כִּי לָקַחָהּ מִיַּד יְיָ כַּפְּלִים בְּכָל חַטֹּאתֶיהָ:
 רַחֲמָה אוֹמְרָת. אֲשֶׁר־קָה לָהֶם וְאֶכְבְּצֵם
 כִּי פְדִיתִים וְרַבּוּ כִּמּוֹ רַבּוּ: עֹרֵב אוֹמֵר.
 מִי יָכִין לְעֹרֵב צִידוֹ כִּי יִלְדִּיו אֵל אֵל

גִּינוֹאָגֶט אִיר גְּבִיאִים דַּעַם אוֹיֶךְ דַּעַם הָאָרֶץ פֿון יְרוּשָׁלַּיִם
 אונ זאָגט צו אִיר עִם הָאָמ דַּעַר פֿילט אִיר צִיט אונ
 וועלן זיך ווידער קערן צו אִיר דַּעַן אִירֶע זינד זיינן
 באַווייליגט גינווארן דַּעַן זיא איז גישטראַפֿט גינווארן
 צווייא מאל אזו פֿיל וויא זיא האט גיזינדיגט דרום
 לויבט דַּעַם אַלמאַכטיגן: רחמֵה דִּי פּוֹיגֶל רַחֲמָה זאָגט
 אזו זאָגט גאט אז משיח נועט קומן וועל איך שמוצערן
 איין צו ואַמְלֶן יִשְׂרָאֵל אונ אויס צו גלייזן זיי אזו וויא
 איך האב זייא אויס גילייזט פֿון מַצְרַיִם אונ וועל זייא
 אין גלות מַעֲרִין אזו וויא איך האב זייא גימערט אין
 מַצְרַיִם דרום לויבט גאט: עורב דִּיא דאב זאָגט לויבט
 צו הקב"ה עַר מוט אָן גרייטן שפּייז פֿאר דִּיא קליינע
 ראבין דַּעַן אז זיי ווערין גיבארין זיינן זיי נויט לויבט
 דִּיא מוטער פֿון זייא אָנעק דַּעַן זיא איז שוואַרץ געמט

יִשְׁוּעוֹ: וְאוֹמֵר. נוֹתֵן לְבִהְמָה לְחֶמְהָ
 לְבִנֵּי עוֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: זְרוֹזִיר אוֹמֵר.
 רָנְנוּ צַדִּיקִים בְּיַד יְשָׁרִים נְאוּה תְּהִלָּה:
 עָגוּר מָה הוּא אוֹמֵר. הוֹדוּ לִי בְּכִנּוּר
 בְּגִבֹּל עָשׂוֹר זְמָרוּ לוֹ: סְנוּנִית מָה הִיא
 וַיֵּא וַיִּי נִיט אֵן פֶּאָר אִירֵע קִינְדֵּער אונ דַּעמאַלְט קַענען
 וַיִּי נֶאָד נִיט פֿלִיֶּהען וּזְכִין שְׁפִיז אַזוּ רופֿען די קלִיִּינע
 רֶאבִּין צו גָאט אַזוּ דַּער באַרִימֶט עַר זײַד אִיבֶּער וַיֵּא
 אונ באַשְׁעֶרֶט וַיֵּא קלִיִּינע ווערִים ווערֶן וַיֵּא דַּער פֿון
 גִּישְׁפִּיזֶט אונ בְּלִיִּיבִין לְעַבִּין דְּרוּם לויבֶט דַּעם
 אַלמאַקטִיגִין גָאט: זרוֹזִיר דַּער פּוֹיגֶל זְרוֹזִיר זְאָגט וַיֵּא
 גוֹט אִיז צו לויבִין גָאט דַּען וַיִּיל אִיךָ הָאב אַגְשְׁמאַלְט
 וַיֵּא אַרָאב רַעכִּינֶן מִיךָ לִיט פֶּאָר אַרָאב מִכָּל שְׁכֵן
 דַּער נֶאָם באַהֶעפֶט זײַךְ צו פֿרוּמֶע לִיט צו לויבִין
 גָאט דַּען צו דִּיא רַעכֶט פֿאַרשִׁיגֶע אִיז שִׁיין דִּיא לויב
 פֿון גָאט: עגור דַּער פּוֹיגֶל עָגוּר זְאָגט מִיר הָאט גָאט
 גִּיגֶעבִין אַקוּל צו וַיִּנֶּגֶן לויב צו גָאט אונ אַנְדֶּרע פּוֹיגֶלען
 מוֹזִין גַּעמִין בְּלִי זְמָר צו לויבִין דַּער מִיט גָאט מִכָּל
 שְׁכֵן אִיר מַעַנְשִׁין גִּיהֶעקֶט לויבִין גָאט מִיט פִּידֶלען

אומרת. למען יזמרך כבוד ולא ידם יי
אלהי לעולם אודך: צפור מה היא
אומרת. גם צפור מצאה בית ודרור
כן לה אשר שטה אפרותיה את

אז מיט אלערלייא פלי זמר: סנונית ריא סנונית זאגט
דו גאט האסט פאר קערט מיין קלאג צו גיזאנג נוארום
מען קאן אנדערש ניט לויפן גאט סיידין מיט שמחה
דרום לויבט דעם אלמאכטיגן גאט: צפור דער צפור
זאגט אזו וויא דער פייגיל האט ניט ווער עס זאל אים
מאכין אנעסט דאך געפינט ער זיך אליין איין ארט צו
מאכין פאר זיך אנעסט אבער דער מענטש ווען אפילו
ער האט מויערין צו וואוינן דרינגן דאך מוז ער זיך
בויען אוואוינונג אויף יענער וועלט דורך תורה און
מצות און מעשים טובים און צדקה און תפלה מיט
פונה אין גאטס הויז דאס איז די שול וויא דער פסוק
זאגט אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה דאס איז פייטש
וואיל דעם מענטשין וואס טוט זיצן אין דיין הויז און

מִזְבְּחוֹתֶיךָ יי צְבָאוֹת מִלְכִּי וְאֱלֹהֵי: צִיָּה
אוֹמֶרֶת שִׁיר. אִזְרְוֵה לְצַדִּיק וּלְיִשְׁרֵי
לֵב שִׁמְחָה: צָפִי אוֹמֶרֶת. בִּטְחוּ בִּי
עַדִּי עַד כִּי בִּנְיָה יי צוֹר עוֹלָמִים: חֲסִיל
הוּא מִן אֶרְבֶּה אוֹמֵר שִׁיר. יי אֱלֹהֵי
אַתָּה אֲרוֹמָמְךָ אוֹרְהָ שְׁמֶךָ כִּי עֲשִׂיתָ
טוֹט רִיךְ לִיבִין אִיבִיג: צִיָּה דָּעַר פּוֹיגִיל צִיָּה וְאַנְטָ.
גָּאט הָאט גִּיזִיעֶט אונ אָנגִיבֶרִיט פֿון די צַדִּיקִים וְעַגֵּן
אָגְרוֹיֶסע לִיכְט לְעוֹלָם הָבָא דְרוֹם פֶּרִיט אִיז אִיר
צַדִּיקִים מִיט גָּאטס צוֹאגִיג לְעוֹלָם הָבָא אונ לִיבִט
צו דַּעַם גִּידְעִינְעש פֿון וִיין הִיילִיגֵן נָאמֶען: צָפִי דָּעַר
פּוֹיגִיל צָפִי וְאַנְט, אִיר אֱלֹהֵי בִּאשְׁעֶפֶענְעש פֿון דָּעַר
וְעֵלְט פֶּאָר לָאזט אִיזֶער בִּטְחוֹן אוֹיף גָּאט אִימֶער אונ
אִיבִיג דָּען גָּאט הָאט מִיט וִיין נָאמֶן דִּיא גִּאנְצֶע וְעֵלְט
בִּאשְׁאפִין: חֲסִיל דָּעַר הִיזְשֶׁעֲרִיק וְאַנְט, גָּאט דו בִּיטְט
מִיין גָּאט אִיךְ טוֹא דָּעַר הִיבֵן אונ לִיבֵן דִּיין הִיילִיגֵן
נָאמֶן דָּען דו טוֹסֶט גְּרוֹיֶסע וואוּנְדֶּר אונ הָאקֶט הַשְׁנָחָה

פֶּלֶא עֲצוֹת מִרְחוֹק אֲמוּנָה אֱמֵן: צְפוּרֶת
 בְּרָמִים וְהוּא מִיֵּן חֲנֹב אוֹמֵר שִׁיר.
 אֲשָׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יְבֹא עֲזָרִי:
 טָסִית מָה הִיא אוֹמֶרֶת. עֲזָרִי מַעַם יְיָ
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

אֲפִילוֹ אוֹיֵף מִיר וְאִם אֵיךְ בֵּין אֲשָׁפֵל בְּאֲשַׁעֲפָעֵנֶשׁ
 בְּאֲשַׁעֲרָסְטוֹ מִיר מִיֵּין שְׁפִיזוּ מִקָּל שֶׁבֶן דָּעַם מְעַנְשִׁין
 דָּעַן דּוּ הָאָסֶט פֿון לֶאָנֵג אָן צוֹנְזֶאנְט צו אַבְרָהָם אָבִינוּ
 צו בְּאִנְיִטִיגִין זײַנע קִינְדֶּר אונ דײַנע רִייד זײַנן וואָר־
 הָאָפֶטִיג: צפּוֹרֶת כְּרָמִים דָּאָס אִיז אוֹיֵף אֱמֵן הַיִּישְׁעֶרִיק
 זָאגט לויב צו הַקִּבֵּ"ה ווען אַמְעַנְשׁ אִיז אין גְּרוֹיִם צֶעֶר
 אונ עֶר טְרַאקט צו זוכֵין זײַף אֵיין אָרֶט נִיצוּל צו ווערן
 אֵיךְ וועל לויפֿן אוֹיֵף דָּעַם בֶּאָרְג אַז מַעַן זָאל מִיד נִיט
 גִּיפִינֶן זָאל עֶר גִּידִיגֶקֶן אַז גָּאט הָאָט פִּיל שְׁלוֹחִים סִיי
 צו גוֹטִין נִיצוּל צו ווערן אָרֶר צו בִּיזוֹן דָּאָס אִיז אֶלֶךְ
 רוֹדֶף גָּאט: טסִית דָּער פּוֹיגִיל טָסִית זָאגט לויבט צו
 הַקִּבֵּ"ה דָּעַן מִיֵּין הִילָף אִיז פֿון גָּאט וואָס עֶר הָאָט

שׁוֹר אָמַר. אֲזַי יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְגִי
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִי וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לִי כִי גָאָה גָאָה סוֹם
 וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם: בְּהֶמָּה דָּקָה מְהוֹרָה
 אֹמְרָת. מִי כְמִכָּה כָּאֵלֶם יִי מִי כְמִכָּה
 גִּיָּדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פִלָּא:
 בַּשְּׂאפִין הִימְעֵל אֹנַן עֶרֶד צִו שְׂפִינְעֵן מִיָּד: שׁוֹר אֹמֵר
 דָּעַר אָקֶם וְאָנֹם אִיָּד מִוּא דִּיָּד לִוִּיבִין מִיִּין גָּאָם וְוָאָם
 דִּו הָאָסֶם מִיר גִּינְעֵבֶן שְׂמֵאֲרִיקִיִּם אֹנַן הָעֶרְשָׁאָפֶם כְּעֶר
 פֿוֹן אַנְדֶּעֶרֶע בַּשְּׂעֶפֶענְעֶשׁ דָּעֵן דָּעַר מָשֶׁל פֿוֹן לִיִּם
 אִיו אֶלֶץ אוֹיָף מִיִּין כַּח אָפֶער דִּיא הָעֶרְשָׁאָפֶם אִיו צִו
 דִּיר אֲזַי דָּעַר פֿסוֹק וְאָנֹם אֲזַי יִשִּׁיר אִיו מִיִּישׁ אִיר וְוֵעֵם
 וִינְגֵן לְעֵתִיד לְבָא אֲזַי וִוִיא וַיֵּא הָאָבִין שִׁירָה גִיָּאָנֹם
 אֲזַי וִוִיא וִוִינְגֵן אֲדוֹיִם גִּיָּאָנֹגֵן פֿוֹן מַצְרַיִם: בְּהֶמָּה דָּקָה מְהוֹרָה
 קְלִינְעֶ בְּשִׁירָה בְּהֶמָּוֹת שְׂאָף אֹנַן צִינְעֵן וְאָנֹגֵן לִוִּיב צִו
 הַקֶּבֶ"ה דִּו גָּאָם וְוֵעֶר אִיו גְּלִיָּד צִו דִּיר צִוִּישְׁעֵן דִּיא
 שְׂמֵאֲרִיקֶע אֹנַן וְוֵעֶר אִיו גְּלִיָּד צִו דִּיר מִיִּם שִׂינְהִיִּם

בְּהִמָּה גִסָּה מְהוֹרָה אוֹמֶרֶת. הִרְלִינוּ
 לֵאלֹהִים עֲוֹנוֹ הִרְיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
 בְּהִמָּה דָּקָה טִמְאָה אוֹמֶרֶת. יִגִּיעַ כַּפִּידָּ
 בִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֶידָּ וְטוֹב לָךְ: בְּהִמָּה
 גִּסָּה טִמְאָה אוֹמֶרֶת. הַמִּיבָּה יִי לַמּוֹכִים

אונ מיט הייליגקייט דו ביסט פארקטיג מיט לויב אונ
 מוסט אונז גרויסע וואונדער צו געבן אונזר שפייו אלע
 צייט: בהמה גסה טהורה דיא גרויסע פשרה בהמה טומ
 זאגן איר ישראל טומ לויבן גאט אונזער שטארק
 טומ שאלין מיט פריי הארין אום ראש השנה צו גאט
 פון יעקב: בהמה דקה טמאה די קליינע אומריינע בהמות
 זאגען לויב צו הקב"ה האסט גאט אונז באשאפן אונ
 גיט אונז אונזר שפייו אן מרחק וואויל דעם מענטשן
 וואס האט געזעצטע צייטען תורה צו לערנען אונ ויין
 ארבעט מאן פון שפייו וועגן וואויל איז דעם מענטשן
 אויף דער וועלט אונ גוט וועט אים ויין אויף יענער
 וועלט: בהמה גסה טמאה גרויסע אומריינע בהמות זאגן

וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: צְבִי אֹמֵר שִׁיר.
וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָדָה וְאֶרְגֵּן לְבִקְרַח חֶסֶדְךָ כִּי
הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי וּמְנוּם בְּיוֹם צָר לִי:
סוּם אֹמֵר. הִגַּה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל יָד
אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֶל יָד גְּבֻרָתָהּ
לֹוִיב צוֹ הַקִּבָּה דוֹ גָּאֵם בִּיסָם גּוּם צוֹ גּוּשָׁע צוֹ גַּעְפִּין
וְיִי עָסִין אֶפֶר מִיר אֹמְרִינֵנָע בְּהַמּוֹת מוֹסָמוֹ דָּאָךְ מִיט
אוֹנָז גּוּמָם צוֹ שְׁפִיזוֹן אוֹנָז גְּלִיזָה נ״י דִּי רַעְקָם פֶּאֶרְשִׁינֵנָע
הַעֲרָצָר: צְבִי דְעַר הִירָשׁ זָאגָם לֹוִיב צוֹ הַקִּבָּה דוֹ גָּאֵם
אִיךְ טוֹא לֹוִיבִין דִּיין שְׁמֶאֶרְקִיט אוֹג דִּיין גִּנָּאד נֹאם דוֹ
טוֹסָם מִיט מִיר דְעַן חֲאטְשָׁע דִּי יַעֲנֵעַר מוֹעֵן מִיךְ בִּי
נֶאכְט נָאךְ יֶאֱנֵעַן צוֹ עָסִין מִיךְ בִּיסָמוֹ דָּאָךְ מִיךְ מִצִּיל
אוֹג גִּיסָם מִיר מִיין שְׁפִיזוֹ אִין וואַלד דְרוּם טוֹא אִיךְ
אַלֶּע פֶּרִיא מְאָרְגִין לֹוִיבִין דִּיין גִּנָּאד: סוּם דְעַר פֶּעֶרד
זָאגָם, קִיין מַעֲנֵשׁ זָאל זִיךְ נִיט פֶּאֶר לָאזִין אוֹיף מִיין
שְׁמֶאֶרְקִיט נִייעֶרֶט צוֹ גָּאֵם אִין דִּיא הִילָף אַזוֹ וואוּל
וויא דִּיא אוֹיגִין פֿון אַקְנֵעֶקָם טוּם הָאפִין צוֹ דְעַר הָאנְד

בן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו:
 חמור מה הוא אומר. לך יי הגדולה
 והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי
 כל בשמים ובארץ: פחד אומר שיר.
 יודוך יי כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי

פון זיין הארין אונ אזו ווי די אויגין פון ארינקט שוט
 האפין צו דר האנד פון איר הארינקט צו געמן פון זיי
 זייער באדערפנש, אזו ואל איטליכר מענטש מיט זיינע
 אויגין האפין צו אונזר גאט וואס ער גיט איטליכן זיין
 שפייז דרום לויפט גאט: חמור דער אייזיל זאגט וויא
 וואויל דו האסט מיך באשאפען אז איך ואל טראגן
 שווערע משאות אזו וואויל גיבסטו קראפט דער צו,
 צו דיר איז דיא אכפערקייט אונ דיא שטארקייט אונ
 דיא שיינקייט אונ דאס לייבונג אונ אלדינג וואס אין
 הימל אונ אויף דער ערד: פחד דער מויל אייזיל זאגט
 צו הקב"ה איך שווא דייך גאט לויפן דען דו האסט מיר
 געגעבן אטייל קבוד דען אויף מיר קומען צו רייטן

פִּיךְ: גָּמַל אוֹמֵר. יִי מִמָּרוֹם יִשְׁאָג
 וּמִמָּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שְׁאֵג יִשְׁאֵג עַל
 נְוֵהוּ: פִּיל מָה הוּא אוֹמֵר. מָה גָּדְלוֹ
 מִעֲשִׂיךְ יִי מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֲשָׁבוֹתֶיךָ:
 חַיּוֹת שֶׁבְשָׂדֶה מָה הֵם אוֹמְרִים: בְּרוּךְ

קִינִיגֶרִיךְ וַיֵּא מוֹעֵן דִּיךְ לִיבִן דָּעַן וַיֵּא הָאֲבִן גִּיהָאֲרַכְמַ
 דִּיא רִייד פֿון דִּיין מויל אַז דו האָסט דיא תִּזְרָה גִיגַעַבֿן
 צו דיא יִשְׂרָאֵל: גַּמל אַקְעַמִּיל זאָגט, גָּאט מוֹם שְׂרִיעֵן
 פֿון דָּעם הִימֶל אונ פֿון זיין הִייליג וואוּינאָג מוֹם עַר
 גַּעבֿן זיין קול מוֹם תְּשׁוּבָה צו מִיר אונ אִיךְ וועל פֿאַר
 גַּעמֶן פֿון אִיךְ אונ וועל מִיךְ ווידֶר קַעַרִין אונ בְּהַעפֶּטִין
 צו אִיךְ: פִּיל דָּער הָעֶלְפֶּאנֶד זאָגט וויא גִּרוּזִים זיינֶן
 דִּיינע ווערק פֿון דִּיר גָּאט וואס האָט גָּאד אַנְעֶלְכֶּע
 גִּרוּזִקֶּע בֶּאשַׁעפֶּענֶש וויא אִיךְ אונ דו גָּאט גִיבֶסט
 אִימְלִיכֶן בֶּאוּזֶנְדֶּר זיין שְׁפִיז אונ וויא מִיךְ זיינֶן דִּיינע
 מִחֲשָׁבוֹת: חַיּוֹת שֶׁבְשָׂדֶה דִּיא ווילֶדֶע חַיּוֹת וואס אִין
 פֿעלד זאָגן וויא גָּאד גוֹם בִּיקְמוֹ גָּאט אונ דו מוֹקֶמ

הטוב והמטיב: אריה אומר. יי פגבור
יצא באיש מלחמות יעיר קנאה יריע
אף יצריח על אויביו יתגבר: רוב מה
הוא אומר. ישאו מדבר ועריו חצרים
תשב קדר ירונו ישיבי סלע מראש

גומס אונ גיבסט אונז שפיז פון דיין הייליגער האנד
אללין אונ ניט דורך מענשין: אריה דער לייב ואנט
ווען איך בין שוין אשטארקע חיה דאך איז דיא גבורה
פון הקב"ה ווארום אין פיל ואכין שוט גאט זיך גלייכן
צו שטארקייט פון זיינע באשעפענש כדי דער מענטש
זאל קענן פאר שטיין אונ פאר געמן. אויך גלייכט ער
גאטם שטארקייט צו איין מאן וואס ער איז אשטארקער
אין אמלחמה דען גאט האלט מלחמה פאר זיינע
קינדער ישראל אונ פאר לאנט זיך אויף זיין גבורה
אונ האט ניט קיין פארקט אויך ניט קיין שלאפקייט
דען ער הייסט גבור מלחמה דרום לויבט גאט: רוב
דער דער ואנט איך שו דרך לויבין מיין גאט דען ווען

הָרִים יִצְנְחוּ: זָאב אוֹמֵר. עַל כָּל דְּבַר
פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל עֶשֶׂה עַל
שְׁלֵמָה עַל כָּל אֲבֹדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי
הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר שְׁגִיחֵם
אִיךְ בֵּין אַוּוּלְדֶּע חֲדָה אונ מיינ וואוינונג איז אין גרויס
גיווילד אין דער מדבר וואס ביינ מענטש קומט נים
אהין מוקמו מיך דאך שפייזין דארטין אונ דו גאט
וועסט בריינגן אציט דאס איין קוא מיט איין בער
וועלן ויך ביידע באנאנד פאסין אויף איין ארט אונ
וועלן דער ציהען וייערע קינדער פון וועגן גרויס
שלום וואס וועט זיין צווישן אונז אונ דענסטמאל
וועט דיא מדבר ויך פרייען וואו עס איז גיווען וויסט
וועט גיבויקט ווערן אונ פון דיא גרויסע פעלזין אונ
פון דיא הויכע בערג וועט מען דיך לויבן גאט זאב
דער וואלקן זאגט אלע צייט דארף מען גאט לויבן
דען ווען א מענטש געמט עפעס אנוועק ביי ויין חדר
זיין אקס אדער ויין אייזיל אדר וואל פון שאף אדר

פרק שירה

אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנֵים
 לְרַעְהוּ: שׁוּעַל מָה הוּא אוֹמֵר. הוּי בּוֹנָה
 בֵּיתוֹ בְּלֹא צֶדֶק וְעֲלִיּוֹתָיו בְּלֹא מִשְׁפָּט
 בְּרַעְהוּ יַעֲבֹד חֲנָם וּפְעָלוֹ לֹא יִתֵּן לוֹ:

קלִיידֶר אָדֶר עֶר הָאָט גִּיפּוֹנֶן דָּעם חֲבָרם פֿאַר לִירוֹנֶג
 אונֶה הָאָט פֿאַר לִיִּקִּינֶט אונֶה קִיין עֲדוּת אִיז נִיט פֿאַר
 הַאָנְדִּין אַזוי נַעֲמָט גָאָט אַלִּין אָן דָּעם מִשְׁפָּט פֿר וִיךְ
 אַזוי שְׁמִדְאָפֶט עֶר אִים כֶּפֶל וְאָס עֶר הָאָט גִּיזִינְדִּיגֶט
 אַנְטְקֶעגִין אִים אונֶה אַנְטְקֶעגִין וִיין חֲבָר דֶּרוֹם וְאֵל מֶען
 גִּינְוֹאָרִינֶט וִיין פֿון אַזְעֶלְכֶע זאַכִּין אונֶה וְאֵל לויבִּין גָאָט
 אַלֶּע צִיִּים: שׁוּעַל דָּער פּוֹקֶם דָּער קִלִּיגֶטְמֶער פֿון אַלֶּע
 חַיּוֹת וְאַנְגֶּט, אִיךְ מוּא לויבִּין דָּעם אַלמֶאכְטִיגִין גָאָט
 וְאָס עֶר הָאָט מִיר גִּינְעֶבִין פֿאַר שְׂמֵאנְד צו מאַכִּין
 וִיךְ אַוואַינֶונֶג אִין דָּער עֶרד אונֶה מוּט מִיךְ שְׁפִיִּיזִין
 נִיט דוּרְךְ מַעֲנִשִּׁינֶם גָאָב. אָבֶער ווִי גַעשְׁרִיעַן אוֹיף
 דִּיא וְאָס בּוֹיֶען אונֶה מוֹיֶערִין הִיזְעֶר מִיט אִום רַעֲקֶט
 אונֶה מִיט גוֹלָה אוֹיף אַפֶּרֶעמֶדין אָרֶט אוֹיף מוּט עֶר

בְּלָבִים אֹמְרִים שִׁיר. בּוֹאוּ נְשַׁחֲנוּהָ
 וּנְכַרְעָהּ נִבְרָכָה לִפְנֵי יְיָ עוֹשֵׂינוּ: זְרוּיִר
 מָה הוּא אֹמֵר. וְנוֹדַע בְּגוֹיִם זְרָעַם
 וְצִאֲצֵאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל רֵאֵיהֶם
 אֲרַבִּיטֶען מִיט וַיִּין חֶבֶר אֹנֵג וַיִּל אִים נִיט בִּאֲצֵאלִין
 פֶּאָר וַיִּין אֲרַבִּיט אָפֶער גָּאט שְׁמֶרֶאפֶט אִים אֹז דָּאס
 הוּזִי וְעֶרֶט דֶּער גָּאד פֶּאָר פֶּרֶעמֶט פֿון אִים דְּרום
 זַאל דֶּער מֶענטש גִּינוֹאֲרִינֶט וַיִּין פֿון גִּוִּילָה דֶּען גָּאט
 אִיז אויף דָּעם הִימִיל אֹנֵג וְעַהֲט וָוֵאס דִּיא מֶענְשִׁין
 מוֹעֶן אויף דֶּער עֶרֶד דְּרום לויבט דָּעם אַלמֶאכְטִיגֶן
 גָּאט: כֻּלְבִּים דִּיא הִינֶט וָאגִין לָאמִיר קוֹמֶן אֹנֵג אויף
 וְעַקִּין דִּיא לִיט פֿון וַיִּיעֶר שְׁלֵאפֶה לָאזִין וַיִּד אִיין
 וַאֲמָלֶן פִּיל לִיט אִין אִינֶם צו בּוֹקֶן אֹנֵג צו בִּיגֶן וַיִּד
 מִיט קִנִּיעֶן פֶּאָר גָּאט אֹנֵג בִּשְׁעָפֶר דֶּען וָוֵען פִּיל
 פֶּאָלֶק וַיִּיגֶן אִין אִינֶם דָּאס אִיז דָּאס שִׁינְהִיט פֿון
 דָּעם קִינִיג דְּרום מוֹט לויבן גָּאט: זְרוּיִר דֶּער יָאג הִינֶט
 זַאנֶט ווִיא זַאל מֶען גָּאט נִיט לויבן אִין דֶּער צִיט פֿון

יִפְּירוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְיָ: חוֹלְדָה
אוֹמֶרֶת. כֹּל הַנִּשְׁמָה תִּהְיֶה לַיהוָה הַלְלוּיָהּ:

רַבִּי יִשְׁעִיָּה תִּלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא
בֶּן דּוֹסָא הִתְעַנָּה חֲמֵשׁ וּשְׁמוֹנִים תַּעֲנִיּוֹת.
אָמַר כָּלָבִים שְׂכָתוֹב בָּהֶם וְהַכָּלָבִים
עָזוּ נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שְׂבָעָה יִזְכּוּ לוֹ אֵמַר
שִׁירָה וְעָנָה לוֹ מִלֵּאָךְ מִן הַשָּׁמַיִם
וְאָמַר לוֹ יִשְׁעִיָּה עַד מָתִי אַתָּה מִתְעַנָּה
עַל זֶה הַדָּבָר שְׂבֻעָה הִיא מִלִּפְנֵי הַמָּקוֹם
בָּרוּךְ הוּא מִיּוֹם שֶׁגִּלָּה סוּדוֹ לְחַבְּקוֹק
הַנָּבִיא לֹא גִלָּה דָּבָר זֶה לְשׁוֹם בְּרִיָּה
מִשִּׁיחַ וְנֶעֱמַד דָּעַר קֶאֱנַם וְנֶעֱרִין דִּיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל
צוֹ אִיטְלִיבֵן וְנֶאֱמַר וְנֶעֱמַד וְיִיא וְנֶעֱהֵן: חוֹלְדָה אֵיין ווייזֶלע
וְנֶאֱמַר אַלֶּע לִיבֶער וְנֶאֱמַר הָאֵבֶן אֵין וִידֵן אֵיין נִשְׁמָה
וְאֵלֵין לִויבֵין גָּאט: הַלְלוּיָהּ לִויבֶשׁ גָּאט:

בְּעוֹלָם אֵלָּא בְּשָׁבִיל שְׁתַּלְמִידוֹ שֶׁל
 אָדָם גָּדוֹל אַתָּה שְׁלַחְנִי מִן הַשָּׁמַיִם
 לְיִזְרָקֵן אֵלֶיךָ וְאָמְרוּ כָּלֵבִים כְּתִיב
 בָּהֶם וְלָכֵל כְּנִי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחְרֹץ כָּלֵב
 לְשׁוֹנוֹ וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׁזָכוּ לַעֲבֹד
 עוֹרוֹת מִצֻּאֲתָם שְׁכֻתָּבִים בָּהֶם תְּפִילִין
 וּמְזֻזוֹת וְסִפְרֵי תוֹרָה עַל כֵּן זָכוּ לֵאמֹר
 שִׁירָה. וְזֶה שֶׁשָּׁאֲלָה. חֲזוֹר לֵאחֻרֶיךָ
 וְאַל תּוֹסֵף בְּדַבָּר הַזֶּה עוֹד כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב
 שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מִצְּרַת גִּפְשׁוֹ.

אָנָּה אֲבִיר יַעֲקֹב אֵל אֶחָד לְמַעַן
 שִׁמְךָ הַמְּיוֹחָד הַזֶּה שָׁבוּ נֹדְעֶתָ עַל יְדֵי

אָנָּה אֵיךְ בָּעֵט דִּיךָ שְׁמֵאֲרָקֶר נָאֻם פֿון יַעֲקֹב
 אֵל גִּיאִינְצִיגְטֶער נָאֻם פֿון וועגֶען דִּין נָאֻמען וואָס אָז
 גִּיאִינְצִיגְט שָׁבוּ וואָס דוּרְךְ אֵיז בִּיסְטוּ גִיוֹוֹאֲרִין וויסִיג

עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים יַחַד לִבִּי לְיִרְאָה אֶת
 שְׁמֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחְטֵא לָךְ. אַתָּה הוּא
 שֶׁשָּׁמַעְתָּ נֶאֱכָ"ת "תָּם וְשִׁמְרַת אוֹתוֹ
 מִכָּל הַיּוֹזֵק וְנִזְנָק וְהַסְתַּרְתָּ פָס"ת יְדֶךָ
 לְתֵת מְזֻנוֹתָיו וְנָתַתָּ לוֹ מִלְּבוּשִׁים כְּפִי
 יְדֶךָ הַטּוֹבָה וְעָשִׂיתָ עִם יִשְׂרָאֵל נָסִים
 וּנְפִלְאוֹת וְלָבֵן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ

דוֹרְךָ בִּינֶנּוּ קִנְעָכֶם דִּיא נְבִיאִים יַחַד אֵינְנִצִּיג מִיין
 הָאֶרֶץ עִם זֶל וְיָד פֶּאֶרְכִּטִּין פֶּאֶר בִּיין נֶאֱמָעֵן לְמַעַן כְּדִי
 אֵיךְ זֶל נִיט וִינְדִיגִין צוֹ דִּיר אַתָּה הוּא דוֹ הָאֶסֶט גִּיהֶעֶרֶט
 דָּאם גִּישְׁרִי פֿון תָּם דָּאם אִיו יַעֲקֹב אָבִינוּ וְשִׁמְרַת אוֹנ
 הָאֶסֶט אִים גֶּעִהִיט פֿון אֶלֶע שְׁאֲנֶדֶען וְהַסְתַּרְתָּ אוֹנ הָאֶסֶט
 גִּיעֶפֶינִט בִּיין הָאֶנֶט זֶלֶסֶט אִים גֶּעֶפֶין וִיין שְׁפִייוֹ וְנָתַתָּ
 אוֹנ הָאֶסֶט אִים גִּיעֶפֶין קִלִּידֶדֶר וִויא בִּיין גִּוֶּטֶע הָאֶנֶט
 אִיו וְעָשִׂיתָ אוֹנ הָאֶסֶט גֶּעֶטָאן מִיט אֵידֶען נָסִים אוֹנ
 וואוּנְדֶדֶר וְלָבֵן דְּרוֹם בִּין אֵיךְ גֶּעֶקוּמָעֵן צוֹ בְּעִטִּין פֿון

שְׁתַּשְׁמַע תִּפְלָתִי וְתִאָּזֵן תַּחֲנֹתִי וְתִקְשִׁיב
 שׁוֹעָתִי וְתַתִּיר לִי כַסֶּת יָדְךָ לַהֲיוֹת
 מְזוֹנוֹתִי וּמְזוֹנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי מְזוֹמְנִים
 לִפְנֵי קוֹדֶם שֶׁנֶּצְטַרְךָ לָהֶם וְתִשְׁמְרֵנִי
 הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיִוֶּם מְכָל דְּבָר רָע
 וּמְכָל פָּנֵעַ רָע וּמְכָל רוּחַ רָע וּמַלְּאָכִים
 וְאוֹיְבִים וְשׂוֹנְאִים וּמַחֲיוֹת רָעוֹת וּמְכָל
 חֲלָאִים רָעִים וְתִשְׁמַע צַעֲקָתִי וְתִפְלָתִי

דִּיר שְׁתַּשְׁמַע וְאַלְסֵט הָעֶרְעֵן מִיֵּין תִּפְלָה אֹג וְאַלְסֵט
 פֶּאָר גַּעֲמֵעֵן מִיֵּין גִּיבְעֵט אֹג מִיֵּין גִּישְׁרִי וְתַתִּיר וְאַלְסֵט
 מִיר עֶפִיגֵעֵן דִּיֵּין הָאָנֶד לַהֲיוֹת מִיֵּין שְׁפִיז אֹג פֶּון מִיֵּין
 הַוִּיז גִּיוִיגֶד וְאַל זִיֵּין אֵן גִּיבְרִיט פֶּריגֶר אִיגֶדֶר מִיר
 וְעֵלִין דֶּאָרְפֵּעֵן וְתִשְׁמְרֵנִי הַיֵּט מִיךְ הַיֵּינֵט אֹג אֶלֶס טֶאָג
 מְכָל פֶּון שְׁלֶעֲכֶטֶש וְאַכֶּעֵן אֹג פֶּון בִּיז בֶּאָעֶנְעֶנְעֶש
 וּמְכָל אֹג פֶּון שְׁלֶעֲכֶטֶש לִיפֶטִין וּמַלְּאָכִים אֹג פֶּון גִּזְלָנִים
 אֹג פִּיגֶד אֹג שׂוֹנְאִים וּמַחֲיוֹת פֶּון בִּיזֶע חַיּוֹת אֹג בִּיזֶע
 קֶרֶעֶנְק וְתִשְׁמַע הָעֶר מִיֵּין גִּישְׁרִי אֹג מִיֵּין תִּפְלָה וְתִזְמִין

וְתִזְמִין פִּרְנָסְתִּי לְפָנַי קוֹדֶם שְׁנֵצְמִרְךָ
 לָהֶם וּמִלְבוּשִׁים כָּפִי דְרָבְךָ הַטּוֹבָה
 וְתַעֲשֶׂה עָמִי נִסִּים לְטוֹבָה בְּכָל עֵת
 וּבְכָל רָנֵעַ וּבְכָל עֲוִנָה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן
 כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְתִגְדִּיל שְׁמִי עַד עוֹלָם
 וְחַנּוּנִי וְשִׁמְעַתְּ תִּפְלְתִּי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
 תִּפְלֹת כָּל פֶּה אָמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

באשער מיר מײן פֿרנָסֶה אײדער אײַך דאָרף וּמִלְבוּשִׁים
 אונג מִלְבוּשִׁים אזוי ווי דײן גוטער וועג אײַך וְתַעֲשֶׂה מוֹדַע
 מיט מיר נִסִּים לְטוֹבָה בְּכָל אָלֶע צײט אונג אָלֶע רָנֵעַ
 לְמַעַנְךָ פֿון דײַניט וועגן אונג פֿון דײן גיטֿך לִיבִיגֶט שְׁמִיל
 וועגן וְתִגְדִּיל גִּרִּים מײן גאָט פֿון אײַביג וְחַנּוּנִי לײט
 זעליג מײַך אונג דער צווא מײן תִּפְלָה כִּי וואָרום דוא
 דערקט דא תִּפְלָה פֿון אָלֶע מײלער אָמֵן:

A decorative border of repeating floral and leaf motifs surrounds the text.

וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ
כְּמוֹךָ

And thou
shalt love
thy friend
as thyself